

когато въ Кладово (Сърбия) почнали да се събиратъ българскитѣ доброволци, главно подъ знамето на *П. Хитовъ*, сливенци, на брой 40 души, отъ България, Влашко, Бесарабия и Русия, се стичатъ въ Сърбия за да влѣзатъ въ редоветѣ на организиранитѣ отъ руски и български офицери два чисто български баталиона (въ Сърбия, тѣ минавали за „арнаутски“ или „старосръбски“.) Сливенци били главно въ четата на *Хитовъ* (около 280 души) и влизатъ въ редовни сражения съ турцитѣ при официалното обявяване на войната (около края на юний). Тѣ се прѣхвърлятъ и въ самата България и се подвизаватъ около Чипровци и Желѣзна, но се връщатъ въ Сърбия съ прѣкратяването на войната. Българскитѣ чети сж останали въ Сърбия до мартъ 1877 г., слѣдъ което часть отъ четницитѣ се прѣхвърлятъ въ Влашко, за да влѣзатъ въ опълченскитѣ отряди на рускитѣ войски прѣзъ освободителната война.

Отъ имената на участвувалитѣ сливенци прѣзъ горнята война въ Сърбия помнятъ се слѣднитѣ: *Андонъ Кирсвъ*; *Атанасъ Хитовъ*, бивши членъ въ върховния касационенъ сждъ; *Атанасъ попъ Ивановъ*, покоенъ; *Ат. Бълчевъ*, прѣзъ това врѣме студентъ отъ Николаевското училище, завършилъ руска академия и самоубилъ се въ Цариградъ; *Георги Василевъ*, *Георги попъ Стамовъ*, покоенъ; *Димитръ Вълчановъ*, *Димитръ Каракостовъ*, бившъ сждебенъ слѣдователъ; *Димитръ Сяровъ*, покоенъ; *Димитръ Владовъ*, покоенъ; *Димитръ Тарджуковъ*, убитъ въ Сърбия; *Иванъ Великовъ*, *Д. Бояджиевъ*, покоенъ майоръ отъ артилерията; *Добри Андоновъ*, покоенъ; *Захария Господиновъ*, братъ на войводитѣ *Илия* и *Стефанъ Господиновъ*; *Ив. Д. Продановъ*, покоенъ, *Юрданъ Г. Манчовъ*, *Юрданъ Тодоровъ*, поксенъ; *Коста Генчовъ* живущъ въ София, на общинска служба; *Коста Георгиевъ*, покоенъ; *Коста П. Икономовъ*, покоенъ; *Мих. Шекерджиевъ*, удавенъ въ Дунавъ; *Никола Д. Райновъ*, *Папанчевъ*, *Пачайотъ Пановъ*, сродникъ на *Михаиль Колони*, неговъ секретаръ въ Букурещъ, бившъ прокуроръ въ Сливенъ, самоубитъ; *П. Н. Кантарджиевъ*, покоенъ; *Сава Авджиевъ*, покоенъ; въ надвечерието на Старозагарското възстание е пращанъ въ Сливенъ отъ Букурещъ като ржководителъ на Слив. револ. комитетъ; *Симеонъ М. Саллабашевъ*, покоенъ; *Стефанъ Маслинковъ*, *Ст. Христовъ*, *Ст. Георгиевъ*, *Тодоръ С. Кожухаровъ*, *Тодоръ Цоцковъ* или *Твердицки*, като щабъ-капитанъ въ Кронщадъ, дѣто и умрѣ; *Х. Георги Вълчановъ*, покоенъ; *Юрданъ Влаховъ*, *Никола Л. Газибаровъ*.<sup>1)</sup>

<sup>1)</sup> Последния, който има добрината да ни даде настоящия списъкъ, е членъ на видно сѣмейство въ Сливенъ и братовчедъ на Д-ръ Селимински. За него ще стане дума и по-нататкъ, тъй като той е работилъ по Старозагорското възстание и билъ единъ отъ виднитѣ членове на Слив. револ. комитетъ. Въ горния списъкъ трѣбва да влѣзе и името на дългогодишния сливенски гражданинъ и виденъ фотографъ, *Никифоръ Н. Минковъ*, ■